PRACOVNÍ VERZE

Úplné znění zákona č. 143/2001 Sb.,
o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů
(zákon o ochraně hospodářské soutěže),
jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 340/2004 Sb., zákonem č. 484/2004 Sb., zákonem č. 127/2005 Sb., zákonem č. 361/2005 Sb. a zákonem č. 71/2007 Sb.

ZÁKON

o ochraně hospodářské soutěže

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OCHRANA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

HLAVA I
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Tento zákon upravuje ochranu hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb (dále jen "zboží") proti jejímu vyloučení, omezení, jinému narušení nebo ohrožení (dále jen "narušení")

a) dohodami soutěžitelů (§ 3 odst. 1),
b) zneužitím dominantního postavení soutěžitelů, nebo
c) spojením soutěžitelů.

(2) Tento zákon dále upravuje postup při aplikaci článků 81 a 82 Smlouvy o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva“) orgány České republiky a některé otázky jejich součinnosti s Komisí Evropských společenství[1)] (dále jen „Komise“) a s orgány ostatních členských států Evropských společenství při postupu podle Nařízení Rady (ES) o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy[1a)] (dále jen „Nařízení“) a Nařízení rady (ES) o kontrole spojování podniků[1b)] (dále jen „Nařízení o fúzích“).

(3) Na soutěžitele, kteří na základě zvláštního zákona nebo na základě rozhodnutí vydaného podle zvláštního zákona poskytují služby obecného hospodářského významu[1c)], se tento zákon vztahuje, jen pokud jeho uplatnění neznemožní poskytování těchto služeb.

[1)] Čl. 211 a násl. Smlouvy o založení Evropského společenství.
[1a)] Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy.
[1b)] Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků.
[1c)] Například zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), § 23 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění zákona č. 442/2000 Sb., § 9 zákona

(4) Tento zákon se použije obdobně i na řízení ve věcech soutěžitelů, jejichž jednání by mohlo mít vliv na obchod mezi členskými státy Evropských společenství podle článků 81 a 82 Smlouvy.

(5) Tento zákon se vztahuje i na jednání soutěžitelů, k němuž došlo v cizině, které narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž na území České republiky.

(6) Tento zákon se nevztahuje na jednání podle odstavce 1, jejichž účinky se projevují výlučně na zahraničním trhu, pokud z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, nevyplývá něco jiného.

(7) Tento zákon se dále nevztahuje na ochranu hospodářské soutěže proti nekalé soutěži[2)].

(8) Tento zákon se dále nevztahuje na jednání soutěžitelů v oblasti výroby zemědělských produktů a obchodu s nimi, pokud jednají v souladu s právem Evropských společenství[3a)].

§ 2

Vymezení některých pojmů

(1) Soutěžiteli podle tohoto zákona se rozumí fyzické a právnické osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právnickými osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli.

(2) Relevantním trhem je trh zboží, které je z hlediska jeho charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedících území.

HLAVA II
DOHODY NARUŠUJÍCÍ SOUTĚŽ

§ 3

(1) Dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále jen "dohody"), které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže, jsou zakázané a neplatné[4)], pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak nebo pokud Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen "Úřad") nepovolí prováděcím právním předpisem z tohoto zákazu výjimku.

(2) Z dohod zakázaných podle odstavce 1 jsou zakázány zejména dohody, které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže proto, že obsahují ujednání o

a) přímém nebo nepřímém určení cen, popřípadě o jiných obchodních podmínkách,

---

č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů.

[2)] § 44 a násl. obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 370/2000 Sb.

[3a)] Nařízení č. 26 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi.

[4)] § 39 občanského zákoníku, ve znění zákona č. 509/1991 Sb.

b) omezení nebo kontrole výroby, odbytu, výzkumu a vývoje nebo investic,
c) rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů,
d) tom, že uzavření smlouvy bude vázáno na přijetí dalšího plnění, které věcně ani podle obchodních zvyklostí a zásad poctivého obchodního styku s předmětem smlouvy nesouvisí,
e) uplatnění rozdílných podmínek vůči jednotlivým soutěžitelům při shodném nebo srovnatelném plnění, jimiž jsou někteří soutěžitelé v hospodářské soutěži znevýhodněni,
f) tom, že účastníci dohody nebudou obchodovat či jinak hospodářsky spolupracovat se soutěžiteli, kteří nejsou účastníky dohody, anebo jim budou jinak působit újmu (skupinový bojkot).

(3) Týká-li se důvod zákazu jen části dohody, je zakázána a neplatná jen tato část. Pokud však z povahy dohody, jejího obsahu, účelu nebo z okolností, za nichž k ní došlo, vyplývá, že ji nelze od ostatního obsahu oddělit, je zakázaná a neplatná celá dohoda.

(4) Zákaz podle odstavce 1 se nevztahuje na dohody, které

a) přispějí ke zlepšení výroby nebo distribuce zboží nebo k podpoře technického či hospodářského rozvoje a vyhrazují spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z toho plynoucích,
b) neuloží soutěžitelům omezení, která nejsou nezbytná k dosažení cílů podle písmene a),
c) neumožní soutěžitelům vyloučit hospodářskou soutěž na podstatné části trhu zboží, jehož dodávka nebo nákup je předmětem dohody.

§ 4

Blokové výjimky

(1) Zákaz podle § 3 odst. 1 se nevztahuje na dohody, které nemohou mít vliv na obchod mezi členskými státy Evropských společenství podle čl. 81 Smlouvy, avšak splňují ostatní podmínky stanovené blokovými výjimkami přijatými na základě čl. 83 odst. 1 Smlouvy k provedení čl. 81 odst. 3 Smlouvy příslušnými nařízeními Komise nebo Rady (dále jen „komunitární blokové výjimky“).

(2) Úřad může povolit blokové výjimky i pro další druhy dohod, pokud je prokázáno, že narušení soutěže, ke kterému by bloková výjimka vedla, je převáženo výhodami pro jiné účastníky trhu, zejména pro spotřebitele.

(3) Úřad rozhodnutím jednotlivému soutěžiteli výhodu výjimky podle odstavce 1 nebo 2 odejme, pokud by v důsledku vývoje na trhu dohoda podléhající takové výjimce nesplňovala podmínky stanovené v § 3 odst. 4.

§ 5

Horizontální a vertikální dohody

(1) Dohody soutěžitelů, kteří působí na stejné úrovni trhu zboží, jsou horizontálními dohodami.

(2) Dohody soutěžitelů, kteří působí na různých úrovních trhu zboží, jsou vertikálními dohodami.

(3) Za horizontální dohody se považují i smíšené dohody soutěžitelů, kteří působí současně na téže horizontální úrovni i na různé vertikální úrovni trhu zboží; v pochybnostech se má za to, že se jedná o horizontální dohodu.

§ 6

(1) Zákaz dohod podle § 3 odst. 1 se nevztahuje na

a) horizontální dohodu, pokud společný podíl účastníků dohody na relevantním trhu nepřesahuje 10 %,
b) vertikální dohodu, pokud podíl žádného z účastníků dohody na relevantním trhu nepřesahuje 15 %,
c) dohody odbytových organizací a sdružení zemědělských výrobců o prodeji nezpracovaných zemědělských komodit[3a)].

(2) Vynětí ze zákazu dohod podle odstavce 1 se netýká těchto dohod, i když splňují podmínky stanovené v odstavci 1:

a) horizontální dohody o přímém nebo nepřímém určení cen, omezení nebo kontrole výroby nebo odbytu anebo o rozdělení trhu, nákupních zdrojů nebo zákazníků,
b) vertikální dohody o přímém nebo nepřímém určení cen kupujícímu pro další prodej zboží nebo o poskytnutí kupujícímu pro tento další prodej úplné ochrany na vymezeném trhu,
c) jednotlivé dohody, které jsou součástí souboru dohod ohledně stejného, srovnatelného nebo zaměnitelného zboží, pokud
   1. společný podíl účastníků dohod tvořících soubor, u nichž se alespoň na jedné straně účastní stejný soutěžitel, na relevantním trhu přesahuje procentní hranice stanovené v odstavci 1, nebo
   2. souborem vertikálních nebo smíšených dohod je přístup na relevantní trh soutěžitelům, kteří nejsou účastníky těchto dohod tvořících soubor, omezen a hospodářská soutěž na tomto trhu je podstatně narušena kumulativním účinkem paralelních sítí podobných vertikálních nebo smíšených dohod uzavřených pro distribuci stejného, srovnatelného nebo zaměnitelného zboží, pokud společný podíl účastníků horizontální dohody nebo podíl některého z účastníků vertikální dohody přesahuje na relevantním trhu 5 %.

§ 7

(1) Zjistí-li Úřad v řízení ve věcech podle § 3 až 6, že byla uzavřena zakázaná dohoda, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede a tímto rozhodnutím plnění dohody do budoucna zakáže.

(2) V řízení podle odstavce 1 může Úřad uložit, aby účastníci splnili opatření, která společně navrhli, jsou-li dostatečná pro ochranu hospodářské soutěže a odstraní-li se jejich splněním závadný stav. Jestliže Úřad neshledá taková opatření dostatečnými, důvody písemně sdělí soutěžitelům a pokračuje v řízení; jinak uloží splnění těchto opatření a řízení zastaví.

(3) Opatření podle odstavce 2 mohou účastníci řízení písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy jim Úřad doručil výhrady k dohodě; k pozdějšímu podání nebo změnám navržených opatření přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Účastníci řízení jsou svým návrhem vázáni vůči Úřadu i mezi sebou navzájem, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle odstavce 2 nesmějí dohodu podle jejího původního znění plnit.

(4) Úřad nemůže vydat rozhodnutí podle odstavce 2, jestliže zakázaná dohoda již byla plněna a měla nebo mohla mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže.

(5) Po zastavení řízení podle odstavce 2 může Úřad znovu zahájit řízení podle odstavce 1, jestliže

a) se podstatně změnily podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí podle odstavce 2 rozhodné,
b) soutěžitelé jednají v rozporu s uloženými opatřeními, nebo
c) rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.

§ 8 a 9

zrušeny

HLAVA III
DOMINANTNÍ POSTAVENÍ A JEHO ZNEUŽÍVÁNÍ

§ 10

(1) Dominantní postavení na trhu má soutěžitel nebo společně více soutěžitelů (společná dominance), kterým jejich tržní síla umožňuje chovat se ve značné míře nezávisle na jiných soutěžitelích nebo spotřebitelích.

(2) Tržní sílu podle odstavce 1 Úřad posuzuje podle hodnotového vyjádření zjištěného objemu dodávek nebo nákupu na trhu daného zboží (tržní podíl) dosaženého soutěžitelem nebo soutěžiteli se společnou dominancí v období, které je zkoumáno podle tohoto zákona a podle dalších ukazatelů, zejména podle hospodářské a finanční síly soutěžitelů, právních nebo jiných překážek vstupu na trh pro další soutěžitele, stupně vertikální integrace soutěžitelů, struktury trhu a velikosti tržních podílů nejbližších konkurentů.

(3) Nebude-li pomocí ukazatelů podle odstavce 2 prokázán opak, má se za to, že dominantní postavení nezaujímá soutěžitel nebo soutěžitelé se společnou dominancí, kteří ve zkoumaném období dosáhli na trhu menší než 40% tržní podíl.

§ 11

(1) Zneužívání dominantního postavení na újmu jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů je zakázáno. Zneužitím dominantního postavení je zejména

a) přímé nebo nepřímé vynucování nepřiměřených podmínek ve smlouvách s jinými účastníky trhu, zvláště vynucování plnění, jež je v době uzavření smlouvy v nápadném nepoměru k poskytovanému protiplnění,
b) vázání souhlasu s uzavřením smlouvy na podmínku, že druhá smluvní strana odebere i další plnění, které s požadovaným předmětem smlouvy věcně ani podle obchodních zvyklostí nesouvisí,
c) uplatňování rozdílných podmínek při shodném nebo srovnatelném plnění vůči jednotlivým účastníkům trhu, jimiž jsou tito účastníci v hospodářské soutěži znevýhodňováni,
d) zastavení nebo omezení výroby, odbytu nebo výzkumu a vývoje na úkor spotřebitelů,
e) dlouhodobé nabízení a prodej zboží za nepřiměřeně nízké ceny, které má nebo může mít za následek narušení hospodářské soutěže,

f) odmítnutí poskytnout jiným soutěžitelům za přiměřenou úhradu přístup k vlastním přenosovým sítím nebo obdobným rozvodným a jiným infrastrukturním zařízením, které soutěžitel v dominantním postavení vlastní nebo využívá na základě jiného právního důvodu, pokud jiní soutěžitelé z právních nebo jiných důvodů nemohou bez spoluužívání takového zařízení působit na stejném trhu jako dominantní soutěžitelé, kteří přitom neprokáží, že takové spoluužívání není z provozních nebo jiných důvodů možné anebo je od nich nelze spravedlivě požadovat; totéž přiměřeně platí pro odmítnutí přístupu jiným soutěžitelům za přiměřenou úhradu k využití duševního vlastnictví nebo přístupu k sítím, které soutěžitel v dominantním postavení vlastní nebo využívá na základě jiného právního důvodu, pokud je takové využití nezbytné pro účast v hospodářské soutěži na stejném trhu jako dominantní soutěžitelé nebo na jiném trhu.

(2) Zjistí-li Úřad v řízení ve věcech podle odstavce 1, že došlo k zneužití dominantního postavení, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede a tímto rozhodnutím takové jednání do budoucna zakáže.

(3) V řízení podle odstavce 2 může Úřad uložit, aby účastníci splnili opatření, která společně navrhli, jsou-li dostatečná pro ochranu hospodářské soutěže a odstraní-li se jejich splněním závadný stav. Jestliže Úřad neshledá taková opatření dostatečnými, důvody písemně sdělí soutěžitelům a pokračuje v řízení; jinak uloží splnění těchto opatření a řízení zastaví.

(4) Opatření podle odstavce 3 mohou účastníci řízení písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy jim Úřad doručil výhrady k jejich jednání; k pozdějšímu podání nebo změnám navržených opatření přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Účastníci řízení jsou svým návrhem vázáni vůči Úřadu i mezi sebou navzájem, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle odstavce 3 nesmějí postupovat způsobem, který je předmětem výhrad Úřadu.

(5) Úřad nemůže vydat rozhodnutí podle odstavce 3, jestliže zneužití dominantního postavení mělo za následek podstatné narušení hospodářské soutěže.

(6) Po zastavení řízení podle odstavce 3 může Úřad znovu zahájit řízení a vydat rozhodnutí podle odstavce 2, jestliže

a) se podstatně změnily podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí podle odstavce 3 rozhodné,
b) soutěžitelé jednají v rozporu s uloženými opatřeními, nebo
c) rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.

HLAVA IV

SPOJOVÁNÍ SOUTĚŽITELU

§ 12

Vymezení pojmů

(1) Ke spojení soutěžitelů dochází fúzí dvou nebo více na trhu dříve samostatně působících soutěžitelů.

(2) Za spojení soutěžitelů podle tohoto zákona se považuje i nabytí podniku[7)] jiného soutěžitele nebo jeho části smlouvou, na základě dražby nebo jiným způsobem. Částí podniku se pro účely tohoto zákona rozumí rovněž ta část podniku soutěžitele, které lze jednoznačně přiřadit obrat dosažený prodejem zboží na relevantním trhu, i když netvoří samostatnou organizační složku podniku[7a)].

(3) Za spojení soutěžitelů podle tohoto zákona se rovněž považuje, jestliže jedna nebo více osob, které nejsou podnikateli, ale kontrolují již alespoň jednoho soutěžitele, anebo jestliže jeden nebo více podnikatelů získá možnost přímo nebo nepřímo kontrolovat jiného soutěžitele, zejména

a) nabytím účastnických cenných papírů, obchodních nebo členských podílů, nebo
b) smlouvou nebo jinými způsoby, které jim umožňují jiného soutěžitele kontrolovat.

(4) Kontrolou se pro účely tohoto zákona rozumí možnost vykonávat na základě právních nebo faktických skutečností rozhodující vliv na činnost jiného soutěžitele, zejména na základě

a) vlastnického práva nebo práva užívání k podniku kontrolovaného soutěžitele nebo jeho části, anebo
b) práva nebo jiné právní skutečnosti, které poskytují rozhodující vliv na složení, hlasování a rozhodování orgánů kontrolovaného soutěžitele.

(5) Spojením podle odstavce 3 je i vznik společné kontroly nad soutěžitelem (dále jen „společně kontrolovaný podnik“), který dlouhodobě plní všechny funkce samostatné hospodářské jednotky.

(6) Vznik společné kontroly nad společně kontrolovaným podnikem, jehož účelem je koordinace soutěžního chování osob jej kontrolujících, kteří zůstanou na trhu i nadále nezávislými soutěžiteli, se posuzuje jako dohoda soutěžitelů podle hlavy druhé.

(7) Za spojení soutěžitelů se nepovažuje kvalifikovaná účast banky v právnické osobě vzniklá splacením emisního kurzu akcií započtením pohledávky banky za touto právnickou osobou, pokud je tato kvalifikovaná účast držena po dobu záchranné operace nebo finanční rekonstrukce této právnické osoby nejdéle po dobu 1 roku. Za spojení soutěžitelů se rovněž nepovažuje, jestliže soutěžitelé, kteří jsou poskytovateli investičních služeb, získají přechodně, nejvýše na dobu 1 roku, podíly jiného soutěžitele za účelem jejich prodeje, pokud nevykonávají hlasovací práva spojená s těmito podíly s cílem určit nebo ovlivnit soutěžní chování kontrolovaného soutěžitele. Na návrh banky nebo soutěžitele, který je poskytovatelem investičních služeb, může Úřad dobu 1 roku prodloužit, pokud navrhovatel prokáže, že účelu, pro který nabyl účasti na jiném soutěžiteli, nemohlo být během této doby z objektivních důvodů dosaženo.

(8) Za spojení soutěžitelů se rovněž nepovažuje přechod některých působností statutárních orgánů soutěžitelů na osoby vykonávající činnost podle zvláštních právních předpisů, např. likvidátora[8)] a správce konkursní podstaty[9)].

[7)] § 5 obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 370/2000 Sb.
[7a)] § 7 obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 370/2000 Sb.
[8)] § 70 a násl. obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 370/2000 Sb.
[9)] § 14 a násl. zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.

§ 13

Spojení soutěžitelů podléhající povolení Úřadu

Spojení soutěžitelů podléhá povolení Úřadu, jestliže:

a) celkový čistý obrat všech spojujících se soutěžitelů dosažený za poslední účetní období na trhu České republiky je vyšší než 1,5 miliardy Kč a alespoň dva ze spojujících se soutěžitelů dosáhli každý za poslední účetní období na trhu České republiky čistého obratu vyššího než 250 milionů Kč, nebo
b) čistý obrat dosažený za poslední účetní období na trhu České republiky
   1. v případě spojení podle § 12 odst. 1 alespoň jedním z účastníků fúze,
   2. v případě spojení podle § 12 odst. 2 nabývaným podnikem nebo jeho podstatnou částí,
   3. v případě spojení podle § 12 odst. 3 soutěžitelem, nad nímž je získávána kontrola, nebo
   4. v případě spojení podle § 12 odst. 5 alespoň jedním ze soutěžitelů vytvářejících společně kontrolovaný podnik

je vyšší než 1 500 000 000 Kč a zároveň celosvětový čistý obrat dosažený za poslední účetní období dalším spojujícím se soutěžitelem je vyšší než 1 500 000 000 Kč .

§ 14

Výpočet obratu

(1) Čistým obratem[10)] spojujících se soutěžitelů se rozumí čistý obrat dosažený jednotlivými soutěžiteli pouze při činnosti, která je předmětem jejich podnikání. Nejsou-li soutěžitelé podnikateli, rozumí se čistým obratem pouze obrat dosažený při činnosti, k níž byli založeni nebo kterou běžně vykonávají.

(2) Do společného čistého obratu se zahrnují čisté obraty dosažené

a) všemi spojujícími se soutěžiteli,
b) osobami, které budou spojující se soutěžitele kontrolovat po uskutečnění daného spojení, a osobami, které jsou spojujícími se soutěžiteli kontrolovány,
c) osobami, které kontroluje osoba, která bude spojující se soutěžitele kontrolovat po uskutečnění daného spojení, a
d) osobami, které jsou kontrolovány společně dvěma či více osobami uvedenými v písmenech a) až c).

(3) Do společného čistého obratu spojujících se soutěžitelů se nezahrnuje ta část obratu, která byla dosažena prodejem zboží mezi spojujícími se soutěžiteli a osobami uvedenými v odstavci 2 písm. b), c) a d).

(4) Spojuje-li se pouze část soutěžitele, do čistého obratu se zahrnuje pouze ta část obratu, kterého dosáhla spojující se část soutěžitele.

(5) Došlo-li v průběhu 2 let mezi týmiž soutěžiteli ke dvěma a více spojením spočívajícím v převodu části podniku na jiného soutěžitele, posuzují se taková spojení společně jako spojení jedno.

[10)] § 20 odst. 2 písm. a) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

(6) U bank[11)] se čistým obratem rozumí součet výnosů, zejména výnosů z úroků, z cenných papírů a majetkových účastí, z poplatků a provizí a zisků z finančních operací. U pojišťoven[12)] se čistým obratem rozumí součet předepsaného pojistného podle všech uzavřených pojistných smluv.

§ 15

Zahájení řízení

(1) Řízení o povolení spojení se zahájí na návrh.

(2) V případech podle § 12 odst. 1, 2 a 5 jsou povinni podat společný návrh na povolení spojení všichni soutěžitelé, kteří se hodlají spojit fúzí**,** mají nabýt podnik jiného soutěžitele nebo jeho část smlouvou nebo mají získat kontrolu nad společně kontrolovaným podnikem; v případech podle § 12 odst. 3 je povinen podat návrh na povolení spojení soutěžitel, který má získat možnost přímo nebo nepřímo kontrolovat jiného soutěžitele.

(3) Návrh na povolení spojení:

a) lze podat i před uzavřením smlouvy zakládající spojení nebo před získáním kontroly nad jiným soutěžitelem jiným způsobem,
b) musí obsahovat odůvodnění, doklady osvědčující skutečnosti rozhodné pro spojení a náležitosti stanovené prováděcím právním předpisem (§ 26 odst. 1).

(4) Řízení o povolení spojení je zahájeno dnem, kdy byl Úřadu doručen návrh na povolení spojení obsahující všechny náležitosti podle odstavce 3. Pokud návrh takové náležitosti neobsahuje, může Úřad na základě posouzení doručených podkladů vydat pouze písemné stanovisko, zda se jedná o spojení podléhající povolení podle tohoto zákona a je třeba návrh doplnit.

§ 16

Průběh řízení

(1) Úřad neprodleně oznámí zahájení řízení o povolení spojení v Obchodním věstníku a stanoví v něm lhůtu pro podání námitek proti tomuto spojení.

(2) Po zahájení řízení Úřad posoudí, zda spojení podléhá jeho povolení. Nepodléhá-li spojení povolení Úřadu, vydá o tom do 30 dnů od zahájení řízení rozhodnutí. V případech, kdy spojení podléhá povolení Úřadu, ale nebude mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže**,** Úřad vydá v téže lhůtě rozhodnutí, kterým spojení povolí. Zjistí-li Úřad, že spojení vzbuzuje vážné obavy z podstatného narušení hospodářské soutěže, zejména proto, že jím vznikne nebo bude posíleno dominantní postavení spojujících se soutěžitelů nebo některého z nich, písemně to v téže lhůtě oznámí účastníkům řízení a sdělí, že pokračuje v řízení.

(3) Nevydá-li Úřad rozhodnutí o návrhu na povolení spojení ve lhůtě podle odstavce 2 anebo účastníkům řízení písemně nesdělí, že z důvodů podle odstavce 2 pokračuje v řízení, platí, že uplynutím této lhůty Úřad spojení povolil.

[11)] § 1 odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
[12)] § 2 písm. a) zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví).

(4) Úřad může za podmínek stanovených Nařízením o fúzích[13)] požádat Komisi, aby řízení provedla a spojení posoudila sama. Do vydání rozhodnutí Komise, zda takové spojení sama posoudí, Úřad řízení přeruší. Pokud Komise rozhodne, že takové spojení sama posoudí, Úřad řízení zastaví.

(5) Oznámí-li Úřad písemně účastníkům řízení podle odstavce 2, že pokračuje v řízení o návrhu na povolení spojení, je povinen vydat rozhodnutí do 5 měsíců od zahájení řízení. Nevydá-li Úřad v této lhůtě rozhodnutí o spojení, platí, že uplynutím této lhůty spojení povolil.

(6) Úřad může účastníka řízení písemně vyzvat, aby uvedl další skutečnosti nezbytné pro vydání rozhodnutí o povolení spojení nebo aby o takových skutečnostech předložil další důkazy. Doba ode dne doručení takové výzvy účastníkovi řízení do dne, kdy bude tato povinnost splněna, se do lhůt podle odstavců 2 a 5 nezapočítává. Je-li rozhodnutí Úřadu o návrhu na povolení spojení zrušeno soudem, běží lhůty podle odstavců 2 a 5 znovu ode dne nabytí právní moci soudního rozhodnutí.

(7) Spojení lze zapsat do obchodního rejstříku až poté, co rozhodnutí Úřadu, kterým se povoluje spojení, nabude právní moci.

§ 17

Posuzování spojení

(1) Při rozhodování o návrhu na povolení spojení Úřad posuzuje zejména potřebu zachování a rozvíjení účinné hospodářské soutěže, strukturu všech spojením dotčených trhů, podíl spojujících se soutěžitelů na těchto trzích, jejich hospodářskou a finanční sílu, právní a jiné překážky vstupu dalších soutěžitelů na spojením dotčené trhy, možnost volby dodavatelů nebo odběratelů spojujících se soutěžitelů, vývoj nabídky a poptávky na dotčených trzích, potřeby a zájmy spotřebitelů a výzkum a vývoj, jehož výsledky jsou k prospěchu spotřebitele a nebrání účinné soutěži.

(2) Rozhodnutí o povolení spojení se vztahuje rovněž na taková omezení hospodářské soutěže, která soutěžitelé uvedli v návrhu na povolení spojení a která se spojením přímo souvisejí a jsou nezbytná k jeho uskutečnění.

(3) Úřad spojení nepovolí, pokud by mělo za následek podstatné narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu, zejména proto, že by jím vzniklo nebo bylo posíleno dominantní postavení spojujících se soutěžitelů nebo některého z nich. Pokud společný podíl spojujících se soutěžitelů na relevantním trhu nepřesáhne 25 %, má se za to, že jejich spojení nemá za následek podstatné narušení hospodářské soutěže, neprokáže-li se při posuzování spojení opak.

(4) Úřad může povolení spojení podmínit splněním závazků, které ve prospěch zachování účinné soutěže Úřadu navrhli spojující se soutěžitelé před zahájením řízení o povolení spojení nebo v jeho průběhu, nejpozději však do 15 dnů ode dne, kdy bylo poslednímu z účastníků řízení doručeno oznámení podle § 16 odst. 2, že Úřad v řízení pokračuje. K pozdějším návrhům závazků nebo změnám jejich obsahu přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele, pokud budou doručeny Úřadu do 15 dnů po skončení lhůty dle věty prvé tohoto ustanovení. Navrhnou-li spojující se soutěžitelé tyto závazky v průběhu prvních 30 dnů

[13)] Čl. 22 odst. 1 Nařízení Rady (ES) č. 139/2004.

řízení, prodlužuje se lhůta podle § 16 odst. 2 o 15 dnů. Navrhnou-li spojující se soutěžitelé tyto závazky poté, kdy jim Úřad podle § 16 odst. 2 sdělil, že v řízení pokračuje, prodlužuje se lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 16 odst. 5 o 15 dnů. Pokud účastníci řízení takové závazky nenavrhnou nebo pokud nejsou jimi navržené závazky k zachování účinné soutěže dostačující, může Úřad ve prospěch zachování účinné soutěže stanovit v rozhodnutí o povolení spojení podmínky a omezení účastníky nenavržené, jestliže s jejich převzetím soutěžitelé souhlasí. Pokud Úřad podmíní povolení spojení splněním závazků navržených soutěžiteli, může rozhodnutím stanovit podmínky a povinnosti nutné k zajištění splnění těchto závazků.

§ 18

Odklad uskutečňování spojení

(1) Před podáním návrhu na zahájení řízení podle § 15 odst. 1 a před právní mocí rozhodnutí Úřadu, kterým se spojení povoluje, nesmí být spojení soutěžiteli uskutečňováno.

(2) Zákaz podle odstavce 1 se nevztahuje na uskutečňování spojení, k němuž má dojít na základě veřejné nabídky převzetí účastnických cenných papírů nebo na základě sledu operací s kótovanými cennými papíry, v jejichž důsledku je kontrola nabyta od různých subjektů, za předpokladu, že byl neprodleně podán návrh na zahájení řízení podle § 15 odst. 1 a že hlasovací práva spojená s těmito cennými papíry nejsou vykonávána; tím nejsou dotčena ustanovení odstavců 3 a 4.

(3) Úřad může na návrh soutěžitelů rozhodnout o povolení výjimky ze zákazu uskutečňování spojení podle odstavce 1, jestliže jim nebo třetím osobám jinak hrozí závažná škoda nebo jiná závažná újma. Návrh na povolení výjimky mohou soutěžitelé podat současně s návrhem na povolení spojení nebo kdykoliv v průběhu řízení. Návrh musí být písemný a odůvodněn.

(4) O návrhu na povolení výjimky podle odstavce 3 Úřad rozhodne neprodleně, nejpozději do 30 dnů po jeho obdržení. Při rozhodování o povolení výjimky Úřad vezme v úvahu kromě škody a jiné újmy následky výjimky na hospodářskou soutěž na relevantním trhu. Nevydá-li Úřad v této lhůtě rozhodnutí, platí, že výjimka byla povolena. Úřad může v rozhodnutí o povolení výjimky stanovit podmínky a omezení ve prospěch zachování účinné soutěže.

(5) Pokud Úřad zjistí, že spojení bylo uskutečněno v rozporu s pravomocným rozhodnutím Úřadu, rozhodne o opatřeních nezbytných k obnově účinné soutěže na relevantním trhu. Za tím účelem Úřad zejména uloží soutěžitelům povinnost prodat podíly, převést podnik nabytý spojením nebo jeho část, anebo zrušit smlouvu, na jejímž základě ke spojení došlo, případně provést jiná přiměřená opatření, která jsou nezbytná k obnově účinné soutěže na relevantním trhu. Úřad může takové rozhodnutí vydat i tehdy, pokud zjistí, že bylo uskutečněno spojení, aniž byl podán návrh na zahájení řízení podle § 15 odst. 1.

§ 19

Zrušení rozhodnutí o povolení spojení

(1) Úřad může zrušit rozhodnutí o povolení spojení, jestliže zjistí, že spojení povolil na základě podkladů, údajů a informací, za jejichž úplnost, správnost a pravdivost odpovídají účastníci řízení a které se ukázaly zcela nebo zčásti nepravdivé nebo neúplné, nebo povolení

bylo dosaženo tím, že účastníci řízení uvedli Úřad v omyl, nebo pokud neplní podmínky, omezení nebo závazky, kterými Úřad podmínil povolení.

(2) Řízení o zrušení rozhodnutí o povolení spojení může Úřad zahájit do 1 roku od zjištění skutečností uvedených v odstavci 1, nejpozději však do 5 let, kdy k těmto skutečnostem došlo.

HLAVA V
ÚŘAD

§ 20

(1) Působnost Úřadu je upravena zvláštním právním předpisem[14)]. Úřad kromě pravomocí podle jiných ustanovení tohoto zákona

a) vykonává dozor nad tím, zda a jakým způsobem soutěžitelé plní povinnosti vyplývající pro ně z tohoto zákona nebo z rozhodnutí Úřadu vydaných na základě tohoto zákona,
b) zveřejňuje návrhy na povolení spojení soutěžitelů a svá pravomocná rozhodnutí.

(2) Při výkonu dozoru podle odstavce 1 písm. a) může Úřad zahájit řízení z vlastního podnětu. Při výkonu dozoru postupuje Úřad přiměřeně podle § 21 odst. 5 až 9.

§ 20a

(1) Úřad má pravomoc aplikovat články 81 a 82 Smlouvy v jednotlivých případech, pokud by jednání soutěžitelů mohlo mít vliv na obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 81 nebo 82 Smlouvy. Za tímto účelem je oprávněn

a) požadovat zastavení protiprávního jednání,
b) nařizovat předběžná opatření,
c) přijímat závazky,
d) ukládat pokuty.

(2) Úřad může rozhodnutím jednotlivému soutěžiteli výhodu komunitární blokové výjimky odejmout, pokud dohody mají v konkrétním případě dopady neslučitelné s čl. 81 odst. 3 Smlouvy na území České republiky nebo na jeho část, která má všechny charakteristiky odděleného geografického trhu.

(3) Úřad je dále oprávněn

a) požádat Komisi o poskytnutí kopií dokumentů nutných pro posouzení případu,
b) konzultovat s Komisí jakýkoli případ, při němž se používá právo Společenství,
c) vzájemně si poskytovat s Komisí a ostatními soutěžními úřady členských států a užívat jako důkazy jakékoli faktické nebo právní skutečnosti, včetně důvěrných informací,
d) požádat Komisi o zahrnutí do pořadu jednání Poradního výboru pro restriktivní praktiky případ, jímž se zabývá,
e) předkládat soudům vyjádření k otázkám týkajícím se používání článku 81 nebo 82 Smlouvy a požádat příslušný soud o zaslání jakýchkoli dokumentů nutných pro posouzení případu,
f) provádět šetření na základě žádosti soutěžního úřadu jiného členského státu,
g) předkládat svá stanoviska k řízením, která Komise provádí podle Nařízení o fúzích,

---

[14)] Zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 187/1999 Sb.

h) vydávat rozhodnutí v případech, kdy nařízení Evropských společenství, přijatá v souladu s články 83 až 86 Smlouvy, opravňují Úřad k přijetí rozhodnutí,
i) přijímat opatření k nápravě, jejichž podmínky a podrobnosti určila Komise a kdy zmocnila členský stát k přijetí potřebného opatření k nápravě podle článku 85 odst. 2 Smlouvy.

(4) Úřad je povinen

a) poskytnout Komisi veškeré nezbytné informace, aby mohla provádět úkony svěřené jí Nařízením a Nařízením o fúzích,
b) poskytnout Komisi nezbytnou pomoc v případě neumožnění nebo ztěžování šetření podle Nařízení nebo Nařízení o fúzích soutěžitelem,
c) písemně informovat Komisi a soutěžní úřady ostatních členských států o zahájení řízení na základě článku 81 nebo 82 Smlouvy,
d) nejméně 30 dnů před vydáním rozhodnutí podle odstavce 1 zaslat Komisi shrnutí případu, předpokládaného rozhodnutí a jiných dokumentů nezbytných k posouzení případu; tyto informace mohou být rovněž dány k dispozici soutěžním úřadům ostatních členských států,
e) jmenovat zástupce do Poradního výboru pro restriktivní praktiky a do Poradního výboru pro spojení a do Poradního výboru pro otázky státní podpory,
f) provést na žádost Komise šetření, které považují za nezbytné.

(5) Při postupu podle Nařízení o fúzích je Úřad oprávněn

a) vyjádřit se k návrhu na postoupení případu před jeho oznámením[14a)],
b) požádat Komisi o postoupení případu[14b)],
c) za podmínek stanovených Nařízením o fúzích[14c)] požádat Komisi o posouzení případu.
d) rozhodnout o případu postoupeném Komisí [14d)].

HLAVA VI

ŘÍZENÍ U ÚŘADU

§ 21

(1) Účastníky řízení jsou navrhovatel a ti, o jejichž právech a povinnostech má být v řízení jednáno a rozhodnuto.

(2) V řízení o dohodách narušujících hospodářskou soutěž následkem kumulativního účinku paralelních sítí podobných vertikálních dohod uzavřených pro distribuci stejného, srovnatelného nebo zaměnitelného zboží podle § 6 odst. 2 písm. c), kdy jednou ze stran těchto dohod je vždy tentýž soutěžitel, který jejich uzavření jiným soutěžitelům navrhuje, může Úřad omezit okruh účastníků řízení jen na tohoto soutěžitele.

(3) Návrh na zahájení řízení směřující proti soutěžitelům, kteří jsou účastníky dohod narušujících hospodářskou soutěž, nebo soutěžitelům zneužívajícím dominantní postavení nebo proti orgánům veřejné správy, popřípadě návrh podaný ve věcech mimo působnost tohoto zákona je podnětem k šetření, o jehož přijetí, odmítnutí či postoupení jinému orgánu Úřad písemně uvědomí navrhovatele bez vydání rozhodnutí. Jestliže ve věci, která je

---

[14a)] Čl. 4 odst. 4 a 5 Nařízení Rady (ES) č. 139/2004.
[14b)] Čl. 9 odst. 2 Nařízení Rady (ES) č. 139/2004.
[14c)] Čl. 22 odst. 1 Nařízení Rady (ES) č. 139/2004.
[14d)] Čl. 9 odst. 3 Nařízení Rady (ES) č. 139/2004.

předmětem podání, Úřad zahájí řízení z vlastního podnětu, uvědomí podavatele o výsledcích šetření nebo o vydání rozhodnutí jen v případě, není-li účastníkem řízení podle odstavce 1.

(4) Účastníci řízení jsou povinni označit důkazy k prokázání jimi tvrzených skutečností v souladu s bezprostředně závazným právním předpisem Evropských společenství[14e)]. Pokud účastník řízení navrhne závazky podle § 17 odst. 4, je povinen označit důkazy k prokázání, že splnění těchto závazků je dostatečné k zachování účinné soutěže; před uskutečněním spojení musí označit důkazy potřebné k prokázání, že tyto závazky, případně podmínky a povinnosti uložené Úřadem podle § 17 odst. 4, byly splněny. Účastník řízení je povinen označit rovněž důkazy potřebné k prokázání splnění povinností uložených Úřadem podle § 18 odst. 5.

(5) V řízeních vedených Úřadem podle tohoto zákona jsou soutěžitelé povinni podrobit se šetření Úřadu. Pro účely těchto šetření je Úřad oprávněn vyžadovat od soutěžitelů, a pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, od orgánů veřejné správy podklady a informace potřebné pro svoji činnost a prověřovat jejich úplnost, pravdivost a správnost. K tomuto účelu jsou zaměstnanci Úřadu oprávněni vstupovat na pozemky, do všech objektů, místností a dopravních prostředků, které jsou užívány soutěžiteli při jejich podnikatelské činnosti (dále jen „obchodní prostory“), nahlížet do obchodních knih a jiných obchodních záznamů, pořizovat si z nich výpisy a na místě požadovat ústní vysvětlení. K zajištění účelu šetření mohou zaměstnanci Úřadu obchodní prostory, popřípadě skříně, schránky, obchodní knihy a jiné obchodní záznamy v nich se nacházející zapečetit na dobu a v rozsahu nezbytném k provedení šetření. Je-li důvodné podezření, že se obchodní knihy nebo jiné obchodní záznamy nacházejí v jiných než obchodních prostorách, včetně bytů fyzických osob, které jsou statutárními orgány nebo jejich členy nebo zaměstnanci (dále jen „jiné než obchodní prostory“), může šetření s předchozím souhlasem soudu[15)] probíhat i v nich.

(6) Za účelem šetření v obchodních nebo v jiných než obchodních prostorách je Úřad oprávněn zjednat si do těchto prostor přístup, popřípadě otevřít uzavřené skříně nebo schránky. Každý, v jehož objektu se obchodní nebo jiné než obchodní prostory nalézají, je povinen strpět šetření v těchto prostorách; nesplní-li tuto povinnost, jsou zaměstnanci Úřadu oprávněni zjednat si k obchodním nebo jiným než obchodním prostorám přístup.

(7) Soutěžitelé jsou povinni poskytnout Úřadu na jeho vyžádání úplné, správné a pravdivé podklady a informace ve lhůtě jím stanovené a umožnit jejich prověření způsobem podle odstavce 5. Tato povinnost se vztahuje rovněž na orgány veřejné správy, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(8) Při vyžádání podkladů a informací Úřad uvede právní důvod a účel šetření a upozorní na to, že za jejich neposkytnutí nebo neumožnění jejich prověření může Úřad uložit pokutu podle § 22.

(9) Na návrh účastníka řízení, jeví-li se to z povahy věci potřebné, Úřad nařídí ústní jednání. Úřad může k ústnímu jednání předvolat jako svědky osoby, jejichž informace mohou přispět k úplnému, skutečnému a spolehlivému zjištění stavu věci.

(10) Z nahlížení do spisu jsou vyloučeny jeho části, které obsahují obchodní, bankovní nebo obdobné zákonem chráněné tajemství; to neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude

---

[14e)] Čl. 2 Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy.

[15)] § 200h zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

prováděn důkaz, a nahlížet do takových částí spisu lze za podmínek podle § 38 odst. 6 správního řádu.

(11) Na žádost Úřadu je osoba, které ochrana obchodního, bankovního nebo jiného obdobného zákonem chráněného tajemství svědčí, povinna vedle listin obsahujících takové tajemství předložit i listiny, ze kterých bylo takové tajemství odstraněno, případně pořídit z takových listin dostatečně podrobný výtah, který tajemství neobsahuje.

§ 21a

Řízení s komunitárním prvkem

(1) Pokud Úřad zahájí řízení o porušení článku 81 nebo 82 Smlouvy, postupuje při provádění šetření podle ustanovení § 21 odst. 5 až 9 a při rozhodování podle ustanovení § 7 a § 11 odst. 2 až 6.

(2) Pokud Úřad provádí šetření podle čl. 20 odst. 6, čl. 21 odst. 4, čl. 22 odst. 1 nebo 2 Nařízení anebo čl. 12 odst. 1 nebo čl. 13 odst. 6 Nařízení o fúzích, postupuje podle § 21 odst. 5 až 9.

(3) Pokud Úřad zahájil řízení o porušení článku 81 nebo 82 Smlouvy a ve stejné věci zahájí Komise řízení za účelem přijetí rozhodnutí podle Hlavy III. Nařízení, Úřad řízení zastaví.

(4) Pokud Úřad zahájil řízení o porušení článku 81 nebo 82 Smlouvy a stejnou věcí se již zabývá nebo se začal zabývat soutěžní úřad jiného členského státu, může Úřad řízení zastavit nebo až do rozhodnutí takového soutěžního úřadu přerušit.

(5) Při ukládání pokut v šetřeních nebo řízeních podle odstavců 1 a 2 postupuje Úřad podle § 22.

§21b

Šetření prováděné Komisí

Rozhodne-li Komise o provedení šetření podle čl. 21 Nařízení, podá Komise nebo Úřad u soudu návrh na zahájení řízení ve věcech ochrany hospodářské soutěže[15)].

HLAVA VII

POKUTY A OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ

§ 22

(1) Úřad může rozhodnout o uložení pokuty

a) do výše 300 000 Kč nebo do výše 1 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období tomu, kdo zaviněně neposkytne Úřadu ve stanovené lhůtě požadované podklady a informace nebo tyto podklady a informace poskytne neúplné, nepravdivé či nesprávné, nevydá požadované obchodní knihy nebo jiné obchodní záznamy nebo neumožní jejich prověření způsobem podle § 21 odst. 5, popřípadě se jiným způsobem odmítne podrobit šetření podle tohoto zákona, anebo pokud byla porušena pečeť umístěná podle § 21 odst. 5,

b) do výše 100 000 Kč tomu, kdo se bez závažných důvodů nedostaví k nařízenému ústnímu jednání nebo odmítne svědeckou výpověď, popřípadě jinak ztěžuje průběh řízení.

(2) Úřad může soutěžitelům uložit pokutu do výše 10 000 000 Kč nebo do výše 10 % z čistého obratu dosaženého za poslední ukončené účetní období, jestliže úmyslně nebo z nedbalosti porušili zákazy stanovené v § 3 odst. 1, § 11 odst. 1 a § 18 odst. 1 nebo neplní opatření uložená podle § 7 odst. 2 nebo § 11 odst. 3 anebo podle § 18 odst. 5. Při rozhodování o výši pokuty Úřad přihlédne zejména k závažnosti, případnému opakování a délce trvání porušování tohoto zákona.

(3) Za jednání v rozporu s vykonatelným rozhodnutím může Úřad uložit soutěžitelům pokutu do výše 1 000 000 Kč.

(4) Pokuty podle odstavců 1 a 3 může Úřad ukládat opakovaně.

(5) Pokuty podle odstavců 1 až 3 lze uložit nejpozději do 3 let ode dne, kdy se o porušení zákazu nebo nesplnění povinnosti stanovených tímto zákonem Úřad dozvěděl, nejpozději však do 10 let, kdy k porušení zákazu nebo nesplnění povinnosti došlo.

(6) Při vybírání a vymáhání pokut postupuje Úřad podle zvláštního právního předpisu[17)]. Výnos z pokut je příjmem státního rozpočtu.

§ 23

(1) Zjistí-li Úřad porušení zákazů nebo nesplnění povinností v případech uvedených v § 22 odst. 2, může ve lhůtě podle § 22 odst. 5 rozhodnout podle povahy věci o uložení opatření k nápravě a stanovit pro jeho splnění přiměřenou lhůtu.

(2) Opatření k nápravě nesmí být svým obsahem a rozsahem ukládáno nad rámec účelu tohoto zákona. Uložení opatření k nápravě nevylučuje souběžné uložení pokuty podle § 22 odst. 2.

(3) Pro uložení pokuty za nesplnění vykonatelného rozhodnutí o uložení opatření k nápravě platí obdobně ustanovení § 22 odst. 3.

HLAVA VIII
POVINNOST MLČENLIVOSTI A ZACHOVÁNÍ OBCHODNÍHO TAJEMSTVÍ

§ 24

Osoba v pracovněprávním nebo jiném vztahu k Úřadu, na jehož základě vykonává pro Úřad činnost, při níž se dozví skutečnost tvořící předmět obchodního tajemství nebo důvěrnou informaci, je povinna o nich zachovat mlčenlivost, a to i po skončení tohoto vztahu.

HLAVA IX
zrušena

[17)] Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA X
SPOLEČNÁ, ZMOCŇOVACÍ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 25a

Užití správního řádu

Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, postupuje se v řízení u Úřadu podle správního řádu s výjimkou ustanovení o řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, týkajících se řešení otázky, která je předmětem rozhodování[18)], ustanovení o tom, komu lze uložit pořádkovou pokutu a do jaké výše ji lze uložit[18a)], ustanovení o zákazu změny napadeného rozhodnutí v neprospěch odvolatele[18b)], ustanovení o lhůtách pro vydání rozhodnutí[18c)], dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení rozkladu[18d)], a dále ustanovení o účastnících řízení[18e)] a ustanovení o postupu při pochybnostech, zda je někdo účastníkem řízení[18f)]; ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona[18g)] se však použijí.

§ 26

Zmocňovací ustanovení

(1) Úřad stanoví vyhláškou obsah a formu návrhu na povolení spojení podle § 15 odst. 3.

(2) Úřad může vyhláškou podle § 4 odst. 2 povolit blokovou výjimku ze zákazu dohod podle § 3 odst. 1.

§ 27

Přechodná ustanovení

(1) Výjimky udělené Úřadem podle dosavadní právní úpravy se považují za výjimky vydané podle tohoto zákona.

(2) Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.

§ 28

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:
1. Zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže.

---

18) § 136 odst. 6 správního řádu.
18a) § 62 odst. 1 a 2 správního řádu.
18b) § 90 odst. 3 správního řádu.
18c) § 71 správního řádu.
18d) § 152 odst. 3 a 5 správního řádu.
18e) § 27 odst. 1 a 2 správního řádu.
18f) § 28 správního řádu.
18g) § 27 odst. 3 správního řádu.

2. Zákon č. 495/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 31

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2001.

***

Zákon č. 340/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (2. června 2004).

Zákon č. 484/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 340/2004 Sb., zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (7. září 2004).

Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), nabyl účinnosti prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. května 2005).

Zákon č. 361/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. října 2005, s výjimkou ustanovení části první čl. I bodu 49, pokud jde o § 25a, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2006.

Zákon č. 71/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, nabývá účinnosti dne 1. 5. 2007.